

Forhold til Udgifterne ved de syges Behandling, men samtidig indførte den højtærede Minister en Forhøjelse af Statstilskuddet til de syges Behandling. Nu benytter den højtærede Minister en Bestemmelse om Lovens Revision i indeværende Samling til at foreslaa Statstilskuddet nedsat til Satserne før 1922, medens han foreslaar den forhøjede Betaling for Patienternes Ophold paa Anstalterne bibeholdt. For Statstilskuddets Nedsættelse paaberaaber den højtærede Minister sig, at Pristallet nu er lavere end i 1919, da det lavere Statstilskud blev fastsat. Men i 1919 blev der ogsaa fastsat en lavere Betaling for Indlæggelsen, og man skulde da tro, at naar Pristallet skal lægges til Grund i det ene Forhold, maatte det ogsaa lægges til Grund i det andet. Saaledes er det imidlertid ikke i det foreliggende Forslag. Tuberkuloseanstalterne kan nemlig paavise, at Betalingen for Patienterne snarere er for lav end for høj til Trods for Pristallets Dalen, og dette Argument bøjer den højtærede Minister sig ganske naturligt for; han kan nemlig ikke gøre andet, da det er bevisligt. Men hvor stort Statstilskuddet til Patienterne skal være, er jo altid en Skønssag, og her har den højtærede Minister derfor frit Slag til Nedsækering.

Dette kan mit Parti ikke gaa med til. Det nuværende Tidspunkt, da alt stiger, og da vor hele økonomiske Stilling er saa usikker som nogen Sinde, synes vi er meget uheldigt valgt til Nedsækering af Statstilskuddet til de tuberkuløse, en Nedsækering, der særlig vil gaa ud over Sygekasserne og Kommunerne, som i Forvejen efter vor Mening er spændt alt for haardt for. Den højtærede Minister indrømmer selv i Motiverne, at Helbredelsesanstaltens Indlæggelsehonorar ikke kan nedsættes til Trods for Pristallets Nedgang, den højtærede Minister indrømmer ligeledes, at Priserne paa Opførelsen af nye Helbredelsesanstalter endnu er saa svævende, at han ikke tør foreslaa nogen Forandring i Statstilskuddet til deres Opførelse; men den logiske Konsekvens af disse fuldstændig rigtige Betragtninger fra den højtærede Ministers Side er vel dog, at han af samme Grund undlader at røre ved Statstilskuddet til Patienterne, indtil Forholdene bliver mere stabile. Mit Parti kan i hvert Fald ikke være med til denne Springen over Gærdet, hvor det er lavest.

I Loven af 1919 staar der ganske vist, at Forslag til Revision af Loven skal forelægges i denne Samling, men den samme Bestemmelse staar ogsaa i den gældende Sygekasselov, og forleden saa vi dog den højtærede Indenrigsminister forelægge sit

Revisionsforslag i den Form, at den paabudte Revision af Loven udsattes et Aar. Det forekommer mig, at det samme burde den højtærede Justitsminister have gjort ved Tuberkuloseloven, særlig da han for et saadant Forslag havde den fortrinlige Motivering, at Priserne langt fra endnu har fæstet sig, en Motivering, som han bruger med Hensyn til Statstilskuddets Størrelse til Opførelsen af nye Helbredelsesanstalter og med Hensyn til Betalingen for Patienternes Behandling paa Anstalterne. Men herved er der vel sagtens ikke noget at gøre. Man kan saa kun gratulere den højtærede Minister til at komme ud til Vælgerne med denne Nedsækering overfor de allermest ulykkelige stillede i Samfundet, de tuberkuløse.

Som jeg allerede har omtalt, er det bevist, at de forskellige Helbredelsesanstalter har et Underskud paa den Betaling, de faar for Patienter, der indlægges; det koster dem faktisk mere at have disse Patienter liggende. I den Anledning har den danske Købstadforening andraget Ministeren om, at Betalingen for Behandling paa Tuberkulosehospitaler maa blive forhøjet saaledes, at den omtrent kommer til at svare til den virkelige Udgift ved Hospitalernes Drift, for at man derved kan opnaa, at de i et Tuberkulosehospital lodtagende Kommuner fritages for at betale den Del af Underskuddet, der skyldes Indlæggelsen af Patienter fra Kommuner, der ikke er lodtagende i Hospitalet. Dette Andragende har den højtærede Minister imidlertid ikke kunnet efterkomme, og det beklager jeg i høj Grad, for det forekommer mig at være en Retfærdighedshandling at imødekomme dette Andragende. De Kommuner, som gør sig Umage for at opføre saa mange Tuberkulosehospitaler, som der er Brug for, burde ikke straffes med at være tvunget til at tage Patienter fra andre Kommuner og selv betale det Underskud, som disse Patienter foranlediger. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at man bør tage Hensyn til Købstadforeningens Andragende om en Ændring paa dette Omraade. Den højtærede Minister siger i Motiverne, at det vil være vanskeligt at komme til denne Ændring i de Regler, hvorefter Kommunerne betaler for tuberkuløses Ophold paa Anstalterne. Jeg kan ikke indse, at denne Vanskelighed skulde være større, end at den kunde overvindes. Dog skal jeg indrømme, at der maaske kan være nogen Vanskeligheder for Sognekommuner; det kan maaske være for haardt for enkelte Sognekommuner at skulle afholde disse Udgifter. Jeg vil derfor henstille til den